

Základní škola a Mateřská škola Úsov, p. o.
Školní 187, 789 73 Úsov
IČO: 70944164
tel. 583435108
e-mail: zsusov@email.cz
www.zsusov.webnode.cz

SCÉNÁŘ K ROZHLASOVÉ REPORTÁŽI

Jméno pamětníka: Bohumil Hrubý

Tým ve složení: Zuzana Králová, Simona Krumpová, Daniel Kočka, Markéta Smolková

Vedoucí týmu: Ing. David Kalousek

Životní příběh pana Hrubého z Úsova náš tým ze ZŠ Úsov již částečně znal, protože náš pan ředitel se s panem Hrubým již dříve zapovídal a zjistil, že má co vyprávět. Chtěli jsme se tedy dozvědět detaily o jeho životě. Při vzpomínce na jeho mládí se mu hnaly slzy do očí. Neměl to jednoduché, neboť jeho otec byl Němec, důstojník wehrmachtu a maminka Češka. Pan Hrubý narukoval k hitlerjugend a po válce již svého otce neviděl.

„A jak jsem prožíval mládí – těžko, protože já jsem žádné mládí neměl. V Německu byl po válce hlad a bída a já jsem byl jako zajatec a býval jsem jako uzavřený, ne jak tady Angličani. Ti byli v baráku, ale my jsme spávali normálně na zemi. Když padal sníh, tak jsme v tom sněhu museli spávat.“

Zajímalo nás také, jak prožíval 2. světovou válku a dozvěděli jsme se, že sloužil u parašutistů, kdy při seskoku nad Salzburgem byl zraněn a poté se již na frontu nevrátil, protože byl zajat. K tomu nám řekl:

„Já když jsem ráno ve 4 hodiny měl padat na tu frontu, tak jsem viděl, jak ty černoši, to jenom svítily oči a zuby, to ještě bylo přítmi.“

Pokud pro většinu lidí skončením války všechny útrapy zmizely, pro pana Hrubého naopak začalo těžké období. Nejdříve žil v zajetí v Německu, poté se více jak rok potuloval po Německu a Francii, kde hledal práci, a dokonce tajně pomáhal odsunutým lidem s přenášením osobních věcí přes hranice. Báł se vrátit domů, jelikož ho jako Němce nejspíše čekala smrt v uranových dolech v Jáchymově.

Na otázku, kdy se vrátil do Úsova, nám pověděl:

„Až v roce 1947, až mně Kvapil, který tady byl četníkem a který mně sehnal opis československého státního občanství a s tím jsem šel na konzulát český. Tam byl kapitán a ten mně říká: A co jste vlastně, Čech nebo Němec?“

Vzhledem k tomu, že jeho otec zemřel po návratu z vězení na Mírově a matka byla Češka, nebyli nakonec odsunuti do Německa. Nicméně byl stále považován za nespolehlivého a když pak šel ještě na rok na vojnu, jeho zbraní se stal krumpáč a lopata.

Postupem času se přístup vojáků k jeho osobě v rámci vojenských cvičení změnil, začali mu věřit, ovšem určitá zášť u lidí kolem něj dále přetrvávala.

„ Když jsem dělal u fotbalu, taky někteří...dívejte se, Germán, dívejte se! I to jsem slyšel. “

Pan Hrubý je tak příkladem člověka, který válkou doplatil na to, že byl napůl Němec a napůl Čech.

„Já za to můžu, že jsem byl Germán? Mohl jsem za to ?“

Sami jsme pak pochopili, jak těžký život měl.

O to více si vážíme toho, že jeho životní příběh jsme mohli vyslechnout a zaznamenat.